



**בְּאַרְחָה קְשׁוּט בְּהוּ, דְּכַתִּיב, (הושע יד) פִּי יִשְׂרָאֵל דְּרַכִּי יְיָ וְגו'.**

שְׁצַרִּיכִים לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אֲמַת בְּהֵם, שְׁפָתוֹב (הושע יד) פִּי יִשְׂרָאֵל דְּרַכִּי ה' וְגו'.

הַשְׁתָּא אֵית לְמִימְר, וּבֵת כְּהֵן, דָּא נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה, בְּרַתִּיה דְּאַבְרָהָם אָבִינוּ קְדָמָאָה לְגִיּוּרִין, וְאִיהוּ מְשִׁיךְ, לָהּ לְהָאֵי נִשְׁמַתָּא מֵאַתְרַ עֲלָאָה. מַה בֵּין קָרָא דְאָמַר וּבֵת אִישׁ כְּהֵן, וּבֵין קָרָא דְאָמַר וּבֵת כְּהֵן, וְלֹא כְּתִיב אִישׁ. אֲלֹא, אֵית כְּהֵן דְּאֶקְרִי אִישׁ כְּהֵן, וְלֹא כְהֵן מִמֶּשׁ. וְעַל אֲרַחָא דָּא, הָוֵה (אִישׁ) כְּהֵן, וְהָוֵה סָגֵן, וְהָוֵה כְּהֵן גְּדוּל, וְהָוֵה כְּהֵן דְּלֹא אִיהוּ גְּדוּל. כְּהֵן סָתָם, רַב וְעֲלָאָה יִתִּיר מֵאִישׁ כְּהֵן. וְעַל דָּא אֵית נִשְׁמַתָּא, (דף צ"ה ע"ב) וְאֵית רוּחָא, וְאֵית נַפְשׁ.

עֲבָשׁוּ יֵשׁ לּוֹמֵר, וּבֵת כְּהֵן - זו הַנְּשֵׁמָה הַעֲלִיּוֹנָה, בֵּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ רֵאשׁוֹן לְגֵרִים, וְהוּא מוֹשֵׁף אֶת אוֹתָהּ נִשְׁמָה מִמְּקוֹם עֲלִיּוֹן. מַה בֵּין פְּסוּק שְׂאֵמַר וּבֵת אִישׁ כְּהֵן, וּבֵין פְּסוּק שְׂאֵמַר וּבֵת כְּהֵן, וְלֹא כְּתוּב אִישׁ? אֲלֹא יֵשׁ כְּהֵן שְׁנִקְרָא אִישׁ כְּהֵן, וְלֹא כְּהֵן מִמֶּשׁ. וְעַל הַדֶּרֶךְ הַזֶּה הִיָּה (אִישׁ) כְּהֵן, וְהִיָּה סָגֵן, וְהִיָּה כְּהֵן גְּדוּל, וְהִיָּה כְּהֵן שְׂאִינוּ גְּדוּל. כְּהֵן סָתָם גְּדוּל וְעֲלִיּוֹן מֵאִישׁ כְּהֵן. וְעַל זֶה יֵשׁ נִשְׁמָה, וְיֵשׁ רוּחַ, וְיֵשׁ נַפֶּשׁ.

וּבֵת כְּהֵן פִּי תַהֲיָה לְאִישׁ זָר, דָּא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, דְּאִתְמַשְׁכַּת מֵאַתְרַ עֲלָאָה, וְעֲאֵלַת לְגוּ סְתִימוּ דְאִילְנָא דְחַיִּי. וְכַד רוּחָא דְכַהֲנָא עֲלָאָה נִשְׁבָּא, וְיַהֲיֵב נִשְׁמַתִּין בְּאִילְנָא דָּא, פְּרַחֲיָן מִתְּמָן אֵינּוּן נִשְׁמַתִּין, וְעֲאֵלִין בְּאוּצָר חַד.

וּבֵת כְּהֵן פִּי תַהֲיָה לְאִישׁ זָר - זו הַנְּשֵׁמָה הַקְּדוּשָׁה שְׁנִמְשְׁכָה מִמְּקוֹם עֲלִיּוֹן וְנִכְנְסָה לְתוֹךְ סֵתֵר עֵץ הַחַיִּים, וּכְשֶׁרוּחַ הַכְּהֵן הַעֲלִיּוֹן נוֹשֶׁכֶת וְנוֹתֶנֶת נִשְׁמוֹת בְּאֵילָן הַזֶּה, פּוֹרְחוֹת מִשָּׁם אוֹתָם נִשְׁמוֹת וְנִכְנְסוֹת בְּאוּצָר אַחַד.

וְזִי לְעֲלָמָא, דְּלֹא יַדְעִין בְּנֵי נִשְׂאָ לְאַסְתְּמָרָא, דְּקָא מְשַׁכִּין מְשִׁיכוּ בְּהַדִּי יֵצֵר הָרַע, דְּאִיהוּ אִישׁ זָר, וְהָאֵי בֵת כְּהֵן פְּרַחֲת לְתַתָּא, וְאַשְׁכַּחַת בְּנִינָא בְּאִישׁ זָר. וּבְגִין דְּאִיהוּ רַעוּתָא דְמָרָה, עֲאֵלַת תְּמָן וְאַתְּפִיאת, וְלֹא יְכִילַת לְשִׁלְטָאָה, וְלֹא אֲשְׁתְּלִימַת בְּהָאֵי עֲלָמָא. כַּד נִפְקַת מִנֵּיהּ, הִיא בְּתְרוּמַת הַקְּדוּשִׁים לֹא תֹאכַל, כְּשֶׁאֵר כָּל נִשְׁמַתִּין, דְּאֲשְׁתְּלִימוּ בְּהָאֵי עֲלָמָא.

אִזִּי לְעוֹלָם, שְׁלֹא יוֹדְעִים בְּנֵי אָדָם לְהַשְׁמֵר, שְׁמוֹשְׁכִים מְשִׁיכָה עִם יֵצֵר הָרַע, שֶׁהוּא אִישׁ זָר, וּבֵת הַכְּהֵן הַזֹּאת פּוֹרְחַת לְמַטָּה וּמוֹצֵאת בְּנֵין בְּאִישׁ זָר. וּמִשׁוּם שֶׁהוּא רְצוֹן שֶׁל אֲדוֹנָהּ, נִכְנְסַת לְשָׁם וְנִכְפְּיַת, וְלֹא יְכוּלָה לְשַׁלֵּט, וְלֹא הַשְׁתַּלְמָה בְּעוֹלָם הַזֶּה. וּכְשִׁיּוֹצֵאת מִמֶּנּוּ, הִיא בְּתְרוּמַת הַקְּדוּשִׁים לֹא תֹאכַל, כְּשֶׁאֵר כָּל הַנְּשֵׁמוֹת שֶׁהַשְׁתַּלְמוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. עוֹד יֵשׁ בְּפְסוּק הַזֶּה, וּבֵת כְּהֵן פִּי תַהֲיָה לְאִישׁ זָר. עֲלוּכָה הִיא הַנְּשֵׁמָה הַקְּדוּשָׁה פִּי תַהֲיָה לְאִישׁ זָר, שְׁנִמְשְׁכָה עַל הַגֵּר שֶׁהַתְּגַזֵּר, וּפְרַחָה אֵלָיו מִגֵּן עֵדֶן בְּדֶרֶךְ נִסְתָּר, עַל בְּנֵין שְׁנִכְנְהָ מִעֲרְלָה טְמֵאָה, זו הִיָּתָה לְאִישׁ זָר.

הִנּוּ אֵית בְּהָאֵי קָרָא, וּבֵת כְּהֵן פִּי תַהֲיָה לְאִישׁ זָר. עֲלוּבְתָא אִיהִי נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, פִּי תַהֲיָה לְאִישׁ זָר, דְּקָא אִתְמַשְׁכַּת, עַל גִּיּוּרָא דְאַתְגִּייר, וּפְרַחֲת עֲלֵיהּ מִגֵּן עֵדֶן בְּאַרְחָה סְתִים, עַל בְּנִינָא דְאַתְבְּנִי מִעֲרְלָה מְסֻבָּא, דָּא הוּת לְאִישׁ זָר.



וְדָא הוּא רְזָא עֲלָאָה יְתִירָא מִפְּלָא. בְּעֵמּוּדָא  
דְּקִימָא לְטִקְלִין, גּוּ אֹוִירָא דְנִשְׁבַּת, אִית  
טִיקְלָא חֲדָא בְּהַאי סְטָרָא, וְאִית טִיקְלָא אַחְרָא  
בְּהַאי סְטָרָא. בְּהַאי סְטָרָא מֵאֲזִי צְדָק. וּבְהַאי  
סְטָרָא מֵאֲזִי מְרָמָה. וְהַאי טִיקְלָא, לָא שְׂכִיף  
לְעֵלְמִין, וְנִשְׁמַתִּין סְלִקִין וְנִחְתִּין עֲאֵלִין וְתַבִּין,  
וְאִית נִשְׁמַתִּין עֲשִׂיקִין, כַּד שְׁלֵטָא אָדָם בְּאָדָם,  
דְּכְתִיב, (קהלת ח) עֵת אֲשֶׁר שְׁלֵט הָאָדָם בְּאָדָם  
לְרַע לֹו, לְרַע לֹו וְדָאִי.

אֲבָרְ הַאי נִשְׁמַתָּא, דְּהוּת לְסְטָרָא אַחְרָא, אִישׁ  
זָר, וְאִתְעַשְׂקַת מַנְיָה, דָּא אִיהִי לְרַע לֹו.  
לֹו: לְהֵוּא אִישׁ זָר, וְאִיהִי בְּתֵרוּמַת הַקְּדָשִׁים  
לֹא תֹאכַל, עַד דְּעֵבִיד בְּהַ קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא מַה  
דְּעֵבִיד, אַתָּא קָרָא וְאָמַר וּבַת כַּהֵן כִּי תִהְיֶה  
לְאִישׁ זָר הָכִי הוּא.

הָבָא אִית רְזָא, הִיף מִתְעַשְׂקִין נִשְׁמַתִּין. אֵלָא  
הַאי עֲלָמָא אַתְנַהֵג כְּלָא, בְּאִילָנָא דְדַעַת  
טוֹב וְרַע. וְכַד אַתְנַהֵגִין בְּנִי עֲלָמָא בְּסְטָרָא  
דְטוֹב, טִיקְלָא קִימָא וְאֲכַרַע לְסְטָרָא דְטוֹב.  
וְכַד אַתְנַהֵגִין בְּסְטָרָא דְרַע, אֲכַרַע לְהֵוּא  
סְטָרָא. וְכָל נִשְׁמַתִּין דְּהוּוּ בְּהֵיָא שְׁעַתָּא  
בְּטִיקְלָא, הָוָה עֲשִׂיק לֹו, וְנִטִּיל לֹו.

אֲבָרְ לְרַע לֹו, דְּאִינוּן נִשְׁמַתִּין כְּפִיִין (כ"א חפ"ו)  
לְכָל מַה דְּאֲשַׁכְּחִין מִסְטָרָא בִישָׂא,  
וְשִׁינְעָן לִיָּה. וְסִימְנָא לְדָא, אַרְוֹנָא קְדִישָׂא,  
דְּאִתְעַשְׂק גּוּ פְלִשְׁתִּים, וְשְׁלִיטוּ בֵיָּה, לְרַע לֹו.  
אוּף הָכִי. הַנִּי נִשְׁמַתִּין אַתְעַשְׂקִין מִסְטָרָא  
אַחְרָא לְרַע לֹו.

מַה אַתְעֵבִידוּ מֵאִינוּן נִשְׁמַתִּין. חֲמִינָן בְּסִפְרֵי  
קְדָמָאִי, דְּמַנְיָהוּ הוּוּ אִינוּן חֲסִידֵי אוּמּוֹת  
הָעוֹלָם. וְאִינוּן מְמַזְרֵי תְלַמִּידֵי חֲכָמִים, דְּקַדְמָן  
לְכַהֲנָא רַבָּא עֲמָא דְאַרְעָא, וְחָשׁוּב בְּעֲלָמָא,  
חֲכָמִים שְׁקוּדְמִים לְכַהֵן גְּדוּל עִם הָאֲרֵץ וְחָשׁוּב בְּעוֹלָם, אִף עַל

וְהוּוּ סוּד עֲלִיּוֹן יוֹתֵר מֵהַכּוּל.  
בְּעֵמּוּד שְׁעוּמַד לְמֵאֲזִינִים בְּתוּף  
אֹוִיר שְׁנוּשָׁב, יֵשׁ מִשְׁקַל אַחַד בְּצַד  
זֶה, וְיֵשׁ מִשְׁקַל אַחַר בְּצַד זֶה. בְּצַד  
זֶה מֵאֲזִי צְדָק, וּבְצַד זֶה מֵאֲזִי  
מְרָמָה. וְהַמִּשְׁקַל הַזֶּה לֹא שׁוֹכֵף  
לְעוֹלָמִים, וְנִשְׁמוֹת עוֹלוֹת  
וְיִוְרְדוֹת, נִכְנָסוֹת וְיִוְצְאוֹת, וְיֵשׁ  
נִשְׁמוֹת עֲשׂוּקוֹת, כְּשׁוֹלֵט אָדָם  
בְּאָדָם, שְׂכָתוּב (קהלת ח) עֵת אֲשֶׁר  
שְׁלֵט הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע לֹו. לְרַע  
לֹו וְדָאִי.

אֲבָרְ נִשְׁמָה זוּ שְׁהִיתָה לְצַד  
הָאֲחֵר, אִישׁ זָר, וְנִעְשָׂקָה מִמְּנוּ,  
זוֹהִי לְרַע לֹו. לֹו - לְאוֹתוֹ אִישׁ זָר,  
וְהִיא בְּתֵרוּמַת הַקְּדָשִׁים לֹא  
תֹאכַל, עַד שְׁעוֹשָׂה בְּהַ קְדוּשׁ  
בְּרוּף הוּא מַה שְׁעוֹשָׂה. כֹּא  
הַפְּסוּק וְאָמַר, וּבַת כַּהֵן כִּי תִהְיֶה  
לְאִישׁ זָר, כֹּף זֶה.

כֹּאן יֵשׁ סוּד אִיף נִעְשָׂקוֹת  
הַנִּשְׁמוֹת. אֵלָא הָעוֹלָם הַזֶּה  
מִתְנַהֵג הַכּוּל בְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע.  
וּכְשִׁמְתַּנְהֵגִים בְּנֵי הָעוֹלָם בְּצַד  
הַטּוֹב, הַמִּשְׁקֶלֶת עוֹמְדַת  
וּמְכַרְיַעָה לְצַד הַטּוֹב,  
וּכְשִׁמְתַּנְהֵגִים בְּצַד הָרַע -  
מְכַרְיַעָה לְאוֹתוֹ הַצַּד. וְכָל  
הַנִּשְׁמוֹת שְׁהִיּוּ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה  
בְּמִשְׁקֶלֶת, הִנֵּה עוֹשֵׂק אוֹתָן  
וְלוֹקַח אוֹתָן.

אֲבָרְ לְרַע לֹו, שְׁאוֹתָן נִשְׁמוֹת  
מְכַרְיַעוֹת (מכסות) אֵת כָּל מַה  
שְׁמוּצָאוֹת מִצַּד הָרַע וּמִשְׁמִידוֹת  
אוֹתוֹ, וְסִימְן לְזֶה - אַרְוֹן הַקְּדָשׁ  
שְׁנַעֲשֵׂק לְתוּף פְּלִשְׁתִּים וְשְׁלֵטוּ  
לְהָרַע לָהֶם. אִף כֹּאן, אֵלּוּ  
הַנִּשְׁמוֹת נִעְשָׂקוֹת מֵהַצַּד הָאֲחֵר  
לְהָרַע לָהֶן.

מַה נִּעְשָׂה מֵאוֹתָן נִשְׁמוֹת? רְאִינוּ  
בְּסִפְרֵי הַקְּדָמוֹנִים, שְׁמַהֵם הָיוּ  
אוֹתָם חֲסִידֵי אֲמוֹת הָעוֹלָם.  
וְאוֹתָם הַמְּמַזְרִים שְׁהֵם תְּלַמִּידֵי  
גַּב שְׁהוּא נִכְנָס לְפָנָי וּלְפָנָיִם. בְּכַה



אף על גב דעאל לפני ולפנים. בכה האי סבא רגעא חדא, תוהו חבריאי, ולא אמרו מדי. פתח ההוא סבא ואמר, (שמות כא) אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי וגו'. האי פרשתא על רזא דא אתמר, וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים אם רעה וגו'. מאריה דעלמא מאן לא ידחל מינה, דאנת שליט על כל מלכין דעלמא, כמה דאת אמר (ירמיה י) מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה וגו'.

במה אינון בני נשא בעלמא, דקא משתבשן בהאי קרא, וכלהו אמרי, אבל קרא דא לא אתיישר בפומייהו. וכי קדשא בריך הוא מלך הגוים איהו, והלא מלך ישראל איהו, והכי אקרי, דהא כתיב, (דברים לב) בהנחל עליון גוים וגו'. וכתיב (דברים לב) פי חלק יי' עמו. ועל דא אקרי מלך ישראל. ואי תימא דאיהו מלך הגוים אקרי, הא שבחא דלהון דקודשא בריך הוא מלך עלייהו, ולא כמה דאמרין דאתמסרין לשמשין ולממנן דיליה.

ותו סיפא דקרא, דכתיב, (ירמיה י) פי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין פמוף. כל האי, שבחא איהו לשאר עמין, ותוהא איהו, היך לא מסתלקי בהאי קרא לרום (ד' צ"ו ו"א) רקיעא. אלא, דקודשא בריך הוא סמא עינייהו, ולא ידעי ביה כלל, דהא מה דאנן אמרי דכלהו אין, ואפס, ותהו. דכתיב, (ישעיה מ) כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו, הא עקרא עלאה רבא ויקירא שוי לון קרא דא.

אמר ליה ר' חייא והא כתיב (תהלים מז) מלך אלהים על גוים וגו'. אמר ליה, אנא

הזמן הזה רגע אחד. תמהו החברים ולא אמרו דבר. פתח אותו זקן ואמר, אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי וגו'. פרשה זו נאמרה על הסוד הזה, וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים אם וגו'. רבון העולם, מי לא יפחד ממך, שאתה שולט על כל מלכי העולם, כמו שנאמר (ירמיה י) מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה וגו'.

במה הם בני האדם בעולם שמשתבשים בפסוק הזה, וכלם אומרים, אבל הפסוק הזה לא מתישר בפיהם. וכי הקדוש ברוך הוא הוא מלך הגוים?! והלא הוא מלך ישראל, וכך נקרא! שהרי כתוב (דברים לב) בהנחל עליון גוים וגו', וכתוב (שם) פי חלק ה' עמו. ועל זה הוא נקרא מלך ישראל. ואם תאמר שהוא נקרא מלך הגוים, הרי שבח שלהם שהקדוש ברוך הוא מלך עליהם, ולא כמו שאומרים שהם נמסרו לשמשים ולממנים שלו.

ועוד סוף הפסוק, שכתוב (ירמיה י) פי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין פמוף. כל זה הוא שבח לשאר העמים. ותמיהה היא איך לא מתעלים בפסוק הזה לרום הרקיע? אלא שהקדוש ברוך הוא סמא את עיניהם ולא יודעים בו כלל, שהרי מה שאנו אומרים שכלם אין ואפס ותהו, שכתוב (ישעיה מ) כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו, הרי העקר העליון הגדול והנכבד שם אותם הכתוב הזה.

אמר לו רבי חייא, והרי כתוב מלך אלהים על גוים וגו'. אמר לו, אני ראיתי שאחר הכתל

חמינא דבתר פתלייהו הוית, ונפקת בהאי קרא לסייעא לון, הוה לי



לְאַתְבָּא בְּקִדְמִיתָא, עַל מַה דְּאִמְינָא. אָבֵל  
פִּינּוּן דְּאִשְׁכְּחָנָא לָךְ בְּאַרְחָא, אֲעֵבֵר לָךְ  
מִתְפִּין, וּמִתְפִּין אֵיהֶן לְאֲעֵבְרָא כֻּלָּא.

תָּא חֲזִי, כָּל שְׂמֵהֶן, וְכָל פְּנוּיִין דְּשְׂמֵהֶן,  
דְּאִית לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּלֵהוּ  
מִתְפַּשְׁטֵן לְאַרְחֵייהוּ, וְכְלֵהוּ מִתְלַבְּשִׁין אֲלֵינּוּ  
בְּאֲלֵינּוּ, וְכְלֵהוּ מִתְפַּלְגִּין לְאַרְחֵינּוּ וּשְׂבִילֵינּוּ  
יְדִיעֵן. בַּר שְׂמָא יְחִידָאָה, בְּרִיר דְּכָל שְׂאָר  
שְׂמֵהֶן, דְּאַחְסִין לְעַמָּא יְחִידָאָה, בְּרִיר מִכָּל  
שְׂאָר עַמִּין, וְאִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א,  
דְּכְתִיב, (דברים לב) כִּי חָלַק יי' עִמוֹ. וְכְתִיב (דברים  
ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּינִי בְּשְׂמָא דָּא מְמֹשׁ, יִתִּיר  
מִכָּל שְׂאָר שְׂמֵהֶן.

וְשְׂמָא חַד מִכָּל שְׂאָר שְׂמֵהֶן דִּילֵיהּ, הַהוּא  
דְּאַתְפַּשְׁט וְאַתְפַּלַּג וְאַתְפַּלַּג לְכַמְהָ אֲרַחֲחִין  
וּשְׂבִילֵינּוּ, וְאַקְרִי אֱלֹהִים. וְאַחְסִין שְׂמָא דָּא,  
וְאַתְפַּלַּג לְתַתָּאי דְּהַאי עֲלָמָא, וְאַתְפַּלַּג שְׂמָא  
דָּא, לְשִׁמְשִׁין וְלִמְמַנּוּן דְּמִנְהֵגִי לְשְׂאָר עַמִּין.  
כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (במדבר כב) וַיִּבֹּא אֱלֹהִים אֵל  
בְּלַעַם לִלְלָהּ. (בראשית כ) וַיִּבֹּא אֱלֹהִים אֵל  
אַבְיִמֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלִּילָהּ. וְכֵן כָּל מְמַנָּא  
וּמְמַנָּא דְּאַחְסִין לִזְוֵן קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא לְשְׂאָר  
עַמִּין, בְּשְׂמָא דָּא כְּלִילָן. וְאַפִּילוּ עֲבוּדָה זָרָה  
בְּשְׂמָא דָּא אֲקָרִי. וְשְׂמָא דָּא מְלַךְ עַל גּוֹיִם,  
וְלֹא הַהוּא שְׂמָא, דָּא הַהוּא דְּמֶלֶךְ עַל  
יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהוּ יְחִידָאָה, לְעַמָּא יְחִידָאָה,  
לְעַמָּא דִּישְׂרָאֵל, עַמָּא קְדִישָׁא.

וְאִי תִימָא, עַל אֲרַחָא דָּא נוֹקִים קָרָא דְּכְתִיב,  
(ירמיה י) מִי לֹא יִרְאֶה מְלַךְ הַגּוֹיִם, דְּדָא  
אִיהוּ שְׂמָא דְּקָא מְלַךְ עַל גּוֹיִם, אֱלֹהִים דְּהָא  
דְּחִילוּ בֵּיהּ שְׂרִיָּא וְדִינָא בֵּיהּ שְׂרִיָּא. לְאוּ  
הֲכִי, וְלְאוּ עַל דָּא אֲתַמַּר, דְּאִי הֲכִי אֲפִילוּ  
עֲבוּדָה זָרָה בְּכֻלָּא דָּא אִיהוּ.

שְׂלֵהֶם הֵייתָ, וְיִצְאָת בְּפִסּוּק הַזֶּה  
לְעִזּוֹר לָהֶם. הֵיזָה לִי לְהִשִּׁיב בְּתַחֲלֵה  
עַל מַה שְּׂאֲמַרְתִּי. אָבֵל פִּינּוּן  
שְׂמֵצָאֲתִי אוֹתָךְ בְּדֶרֶךְ, אֲעֵבִיר  
אוֹתָךְ מִשָּׁם, וּמִשָּׁם אֵלַי לְהִעֲבִיר  
אֶת הַכֹּל.

בֵּא וּרְאֵה, כָּל הַשְּׂמוֹת וְכָל פְּנוּיֵי  
הַשְּׂמוֹת שֵׁשׁ לְקְדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא,  
כָּלֶם מִתְפַּשְׁטִים לְדְרֻכֵיהֶם, וְכָלֶם  
מִתְלַבְּשִׁים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, וְכָלֶם  
נִחְלָקִים לְדְרֻכִים וּשְׂבִילִים יְדוּעִים,  
פְּרִט לְשֵׁם הַיְחִידִי, הַנִּבְחָר שֶׁל כָּל  
שְׂאָר הַשְּׂמוֹת, שְׁהוֹרִישׁ לְעַם הַיְחִידִי  
הַנִּבְחָר מִכָּל הָעַמִּים, וְהוּא - יו"ד  
ה"א וְא"ו ה"א, שְׂכָתוּב (דברים לב)  
כִּי חָלַק ה' עִמוֹ. וְכָתוּב (שם) וְאַתֶּם  
הַדְּבָקִים בְּה', בְּשֵׁם זֶה מְמֹשׁ יוֹתֵר  
מִכָּל שְׂאָר הַשְּׂמוֹת.

וְשֵׁם אֶחָד מִכָּל שְׂאָר שְׂמוֹתֵינוּ, אוֹתוֹ  
שְׁהַתְפַּשְׁט וְנִחְלַק לְכַמְהָ דְרֻכִים  
וּשְׂבִילִים וְנִקְרָא אֱלֹהִים. וְהוֹרִישׁ  
אֶת הַשֵּׁם הַזֶּה, וְנִחְלַק לְתַחֲתוֹנִים  
שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְנִחְלַק הַשֵּׁם הַזֶּה  
לְשִׁמְשִׁים וְלִמְמַנִּים שְׂמִנְהֵיגִים אֶת  
שְׂאָר הָעַמִּים, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (במדבר  
כב) וַיִּבֹּא אֱלֹהִים אֵל בְּלַעַם לִלְלָהּ.  
(בראשית כ) וַיִּבֹּא אֱלֹהִים אֵל אַבְיִמֶלֶךְ  
בַּחֲלוֹם הַלִּילָהּ. וְכֵן כָּל מְמַנָּה  
וּמְמַנָּה שְׁהוֹרִישׁ הַקְּדוּשׁ כְּרוּף הוּא  
אוֹתָם לְשְׂאָר הָעַמִּים נְכֻלָּלִים בְּשֵׁם  
הַזֶּה, וְאַפִּילוּ עֲבוּדָה זָרָה נִקְרָאת  
בְּשֵׁם הַזֶּה. וְשֵׁם זֶה מְלַךְ עַל גּוֹיִם,  
וְלֹא אוֹתוֹ הַשֵּׁם, שְׁהוּא מְלַךְ עַל  
יִשְׂרָאֵל, שְׁהוּא יְחִידִי לְעַם הַיְחִידִי,  
לְעַם יִשְׂרָאֵל, הָעַם הַקְּדוּשׁ.

וְאִם תֹּאמַר, עַל דֶּרֶךְ זוֹ נִבְאָר אֶת  
הַפִּסּוּק, שְׂכָתוּב (ירמיה י) מִי לֹא יִרְאֶה  
מְלַךְ הַגּוֹיִם, שְׁהָרִי הוּא שֵׁם שְׂמוֹלֶךְ  
עַל גּוֹיִם - אֱלֹהִים, שְׁהָרִי הַיְרָאָה  
שְׁרוּיָה בּוֹ וְהַדִּין שְׁרוּיָה בּוֹ - לֹא כְּךָ,  
וְלֹא עַל זֶה נִבְאָר. שְׂאֵם כְּךָ, אֲפִילוּ  
עֲבוּדָה זָרָה בְּכֻלָּל זֶה הִיא.